

Constanța Buzea
Cărticică de cinci ani

Editura Ion Creangă—București

Constanța Buzea

Cărticică de cinci ani

Editura Ion Creangă, București 1983

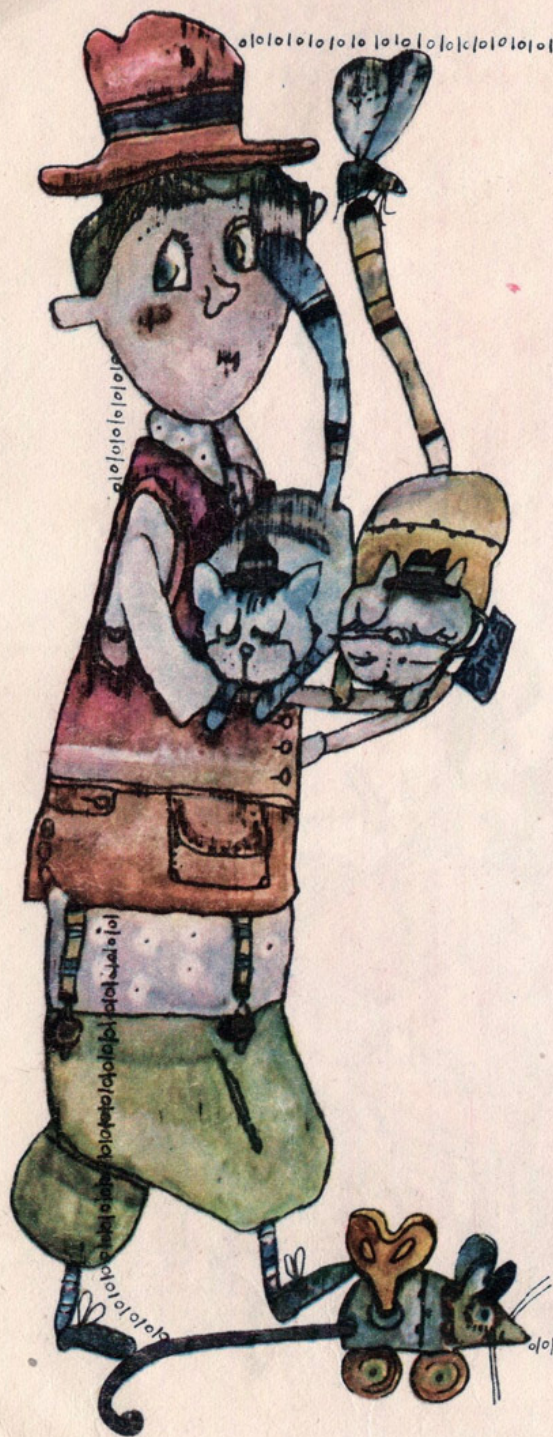
Copertă și ilustrații: Hadai G. Klára

Covrigi cu mac

Cățelul ăsta, gură mare,
Mă latră-n fiecare clipă
Cînd trec pe lîngă casa-n care
Stăpînul lui fumează pipă.
Stînd încărcat de bucle, ține
În coadă trei covrigi cu mac.
Mă uit la el, și el la mine.
El latră. Eu, firește, tac.

Hoțomanii

— Îți dau un motan și-un cotoi,
Ți-i dau, pe cuvînt, buni de glumă,
Curați și tăcuți amîndoi
Cînd mestecă gumă.

Stau smirună oriunde i-ai pune,
Te-asigur, sînt foarte cumiști.
Cu lacrimi de rîs îți vor spune
Să nu îi alinți.

Primește-i, le fac și reclamă,
Du-i repede-acasă la tine,
Pe unul Fănică îl cheamă,
Pe celălalt, nu știu prea bine.

De ce mă ascuți în tăcere,
De parcă ți-aș vinde gogoși?
Ți-i dau ca să-ți fac o plăcere!
Nu-i vrei? Nu-s frumoși?

Îi poți îmbrăca, ai răbdare,
Îți dau și dulapul cu lucruri!
Și casa! Eu plec la plimbare!
De ce nu te bucuri?

Îți dau tot ce-mi ceri, numai ia-i!
Sînt harnici, sînt buni, sînt de treabă!
Știu șoarecii strînși la mălai
Temuta lor labă!

Cînd, totuși, furați sînt cîrnații,
Să știi, hoțomanii nu-s ei!
Nu, nu vor fi ei vinovații...
Păcat că nu-i vrei!

Cu blănițele-n cuier

Știe-oricine, cînd e ger
Oile stau în pătule
Liniștite și sătule
Cu blănițele-n cuier.

Fără nervi și fără grabă,
Fac și ele treabă.

Bunicuța e blajină,
Ea ne coase la mașină
Cojocel și bundițe.

Cînd afară vremuieste,
Oaia-mamă împletește,
Iar berbecul povestește
Întîmplări din moși-strămoși
Cu lupi mari și fioroși.

Mieii cei cu minte multă
Niciodată nu ascultă,
Iar sugarul fără minte
Crede că bunicul minte.

Surioarele fudule
Deapănă la niște scule,
Și tot depănînd întruna,
S-au amestecat cu lîna.

Maica-ncepe înțeleaptă
Fetele să dojenească:
— Depănați cu mîna dreaptă!
Stînga să nu se clintească!

O isteată de vecină
Vine gHEMELE să țină.
Viforul afară gеме,
Vîntul casa ne-o apleacă,
Hai și noi acum la joacă
Într-un rostogol de gHEME!
Un miel negru și sașiu
Lustruiește-ncet un schiu,
Și privindu-i talpa nouă,
Vede-n loc de unul, două.

Grijuliul cîine Ham,
Bun de gură și de neam,
Parcă latră, parcă plînge,
Hai să ne uităm pe geam!

— Ham, de ce nu ești cuminte?

— Spune, Ham, de ce-ai venit?

— Tu cu limba ta fierbinte

Geamurile ne-ai topit!

— Mielule sașiu, vezi bine,
Doi schiori se-ascund în mine!
Un dulău pentru tot satul,
Urc în munți, cobor în văi,
Trebuie să-alerg, să latru,
Schiurile mele-s patru!

— Intră, Ham, să-ți dea găluște
Verișoara Cîrlionț,
Ghete calde în lăbuște
Și-un cojoc de vreme rea,
Și-o căciulă, uite-așa!

Pleacă Ham pe lup să-l muște,
Să-l împuște cu un glonț.
Flutură din urechiușă
Verișoara Cîrlionț.

Noi o tragem înapoi.
Verișoara noastră-ncepe
Să aleagă niște cepe
Și vreo cîtiva usturoi.

Ninge, viscolește tare,
Însă nouă nu ne pasă,
Lupul din poveste are
Dinți bătrîni și blana roasă,
Iar zăvorul de la tindă
Îl închidem chiar acum.

— Verișoara scoate fum?

— Nu, cuptorul cu plăcintă!

— Hai la joc, hai la joc,
Dar la foc, deloc, deloc!

Doi fîrtați pe malul vetrei
Joacă jocul cu cinci pietre.

Cine pierde acest joc

Taie lemne pentru foc.

— Nu mai bocăni, Cornuță!

— Vara sania se face!

— Fă-ți mai bine o căruță!

— Sau, mai bine, nu-ți mai face!

— Cu ciocanul dînd în cui,

Ți-ai făcut acest cucui?

— Hai la joc, hai la joc,

Dar la foc, deloc, deloc!

Alfabetul

- Ce mai lume de pitici!
- Taci din gură, să n-o strici!
- Mîngîie-i cu umbra! Poți?
- Dacă sufli, zboară toți!
- Dacă-ți vine să strănuți?
- Cred că-n altă lume-i muți!

Hai și tu în lumea lor,
Pici-Pitic, să facem haz!
Cațără-mi-te pe nas,
Plimbă-te printre pistrui
Ca pe niște cărării!

Umbra ta va fi, în schimb,
Foarte mare, măi băiete,
Clătînîndu-se un timp
Pe tavan și pe perete.

- Ce mai lume de cuvinte!
- Stăm sau mergem înainte?

- Hai și tu în lumea lor,
Pici-Pitic, să facem haz!
Cațără-mi-te pe nas,
Plimbă-te printre pistrui
Ca pe niște cărării!

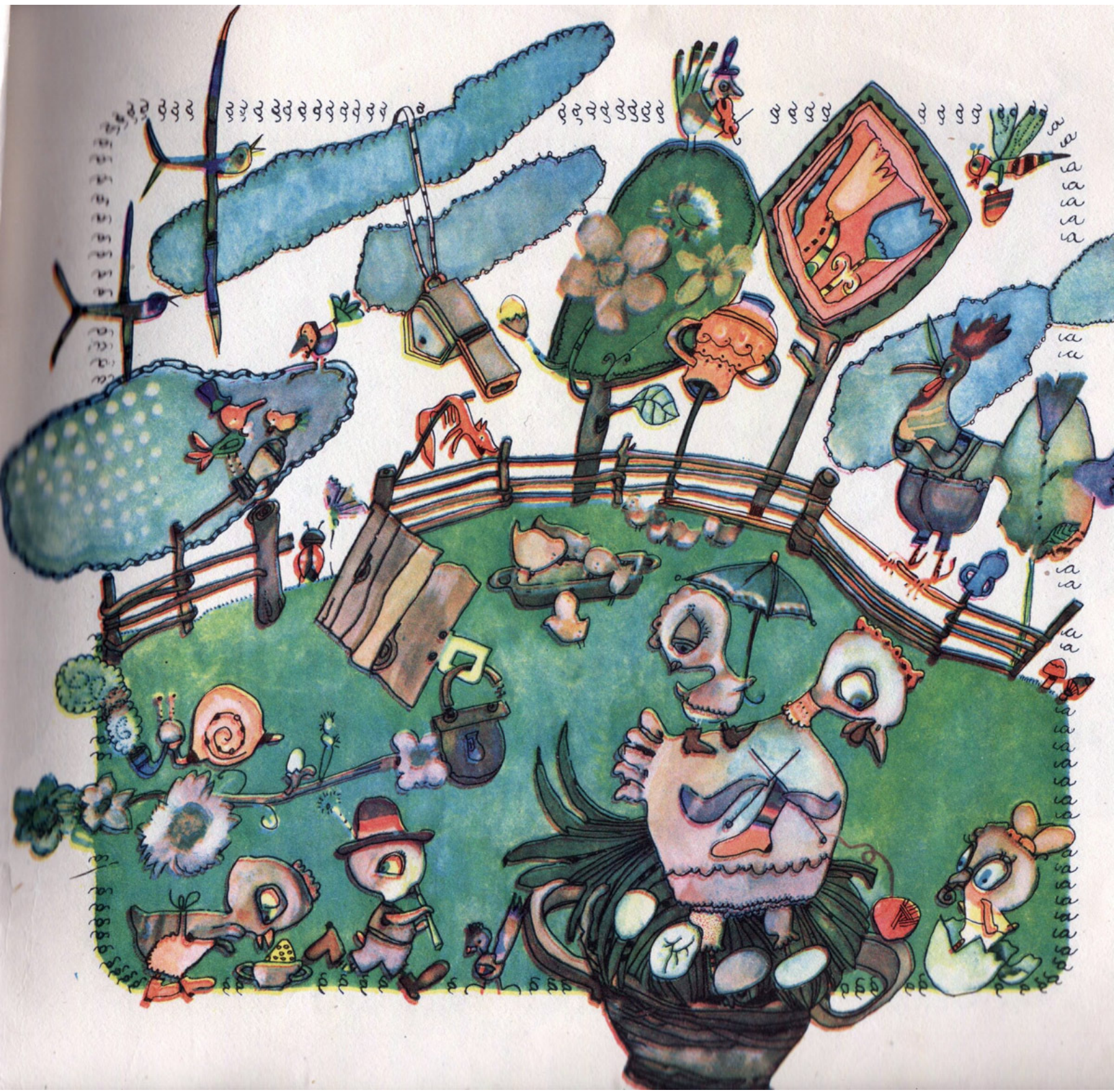
— Ce mai lume de cuvinte!
— Stăm sau mergem înainte?

Cu cizmulițe de mălai

Cu cizmulițe de mălai,
Se plimbă puii-n luna mai
Cu aripioara la chipiu,
Și-n cioc un fluier, piu-piu-piu!
Și piuie de te-asurzesc,
Și din bombeuri ciugulesc.
Și trece timpul ca un moș,
Puiul devine un cocoș,
Și trece vremea ca să vină,
Puiul devine o găină,
Găina face-un ou gălbui,
Din care iese iar un pui,
Cu aripioara la chipiu,
Și-n cioc un fluier, piu-piu-piu!

la-ți umbra și pleacă

— Hai, copăcel,
la-ți umbra și pleacă,
la-ți frunzele toate
Și cuibul cu pui,
la-ți umbra și leagănul mic
De pe cracă,
Și du-te departe,
Și du-te hai-hui!

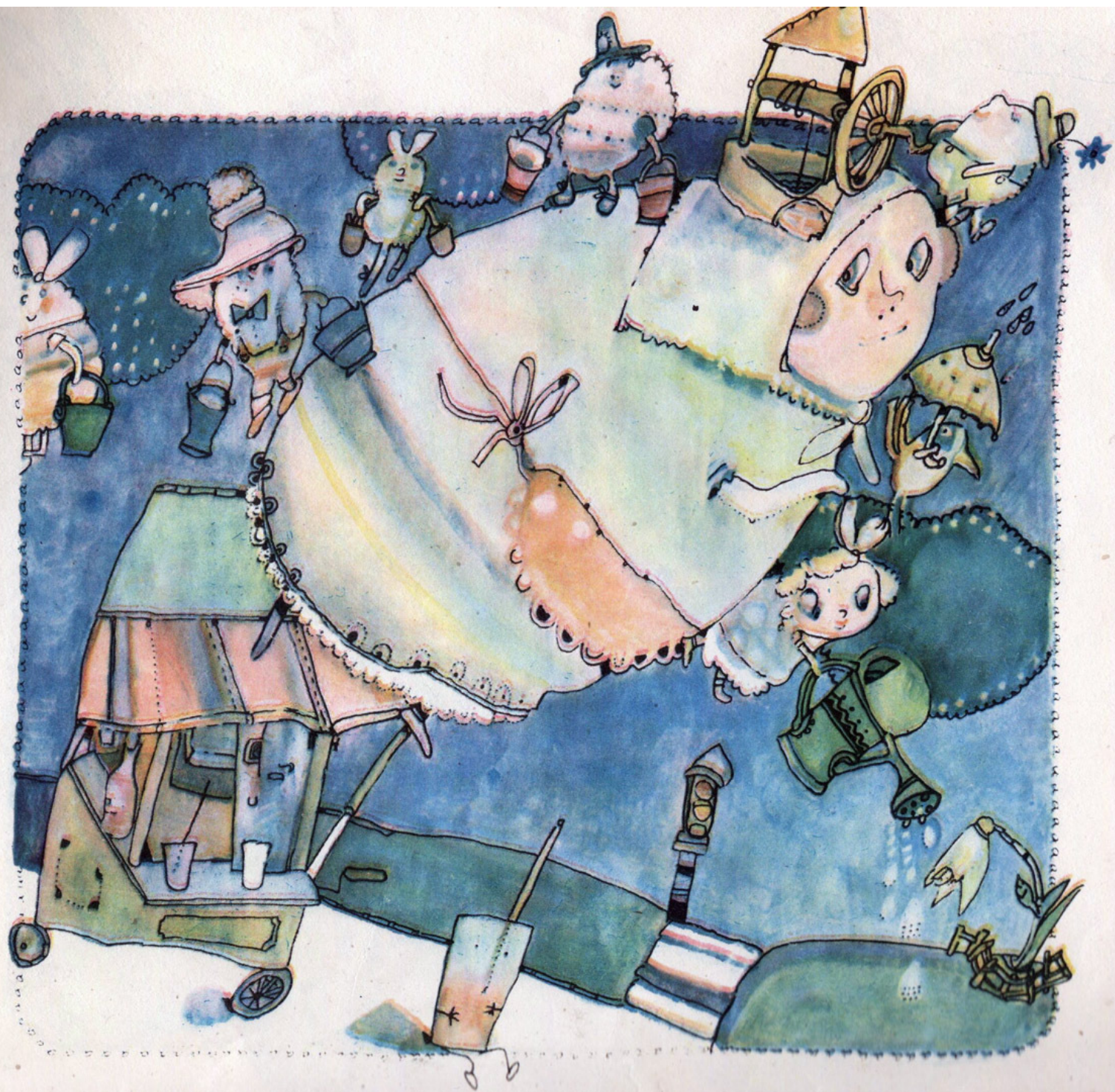
Hai, du-te și tu,
Umbreluță de soare,
Pe mare există
O insulă mare,
Acolo te-așteaptă
Un copil care are
Neyoie de tine,
Umbrelă de soare!

Hai, norule alb,
la-ți puiul de ploaie
Și du-te și udă
O floare bălaie!

Hai, du-te și tu,
Chioșc frumos cu sirop,
Pornește la drum
Pe rotițe, agale,
Ai grijă să nu treci
Șoseaua pe stop,
la-ți umbra,
Și umbra paharelor tale!
Și stînca dispere,

Și-un flutur acuș,
Hai, du-te și tu
Minunat pescăruș!
Nisipul și el se topește
În mare,
Și marea albastră dispare,
Dispare...

Iar eu mă preschimb
În ciulin-mărăcin,
Uscat vpi vedea
Pe Zgăibiță la soare,
Și umbra lui vrea
Să se plimbe puțin?
Și umbra lui, iat-o,
Dispare.

E bine să știe
Oricine visează
Pe lume să fie
Doar soare, doar rază,
Că umbra e bună,
Răcoarea mîngîie,
Ne stă la picioare,
Ne stă la călcîie,
Că umbra se-așează,
E bine să știi,
În calea luminii
Fierbinți și pustii,
Nu poate să meargă
Decît dacă noi
În lumea cea largă
O ducem cu noi.

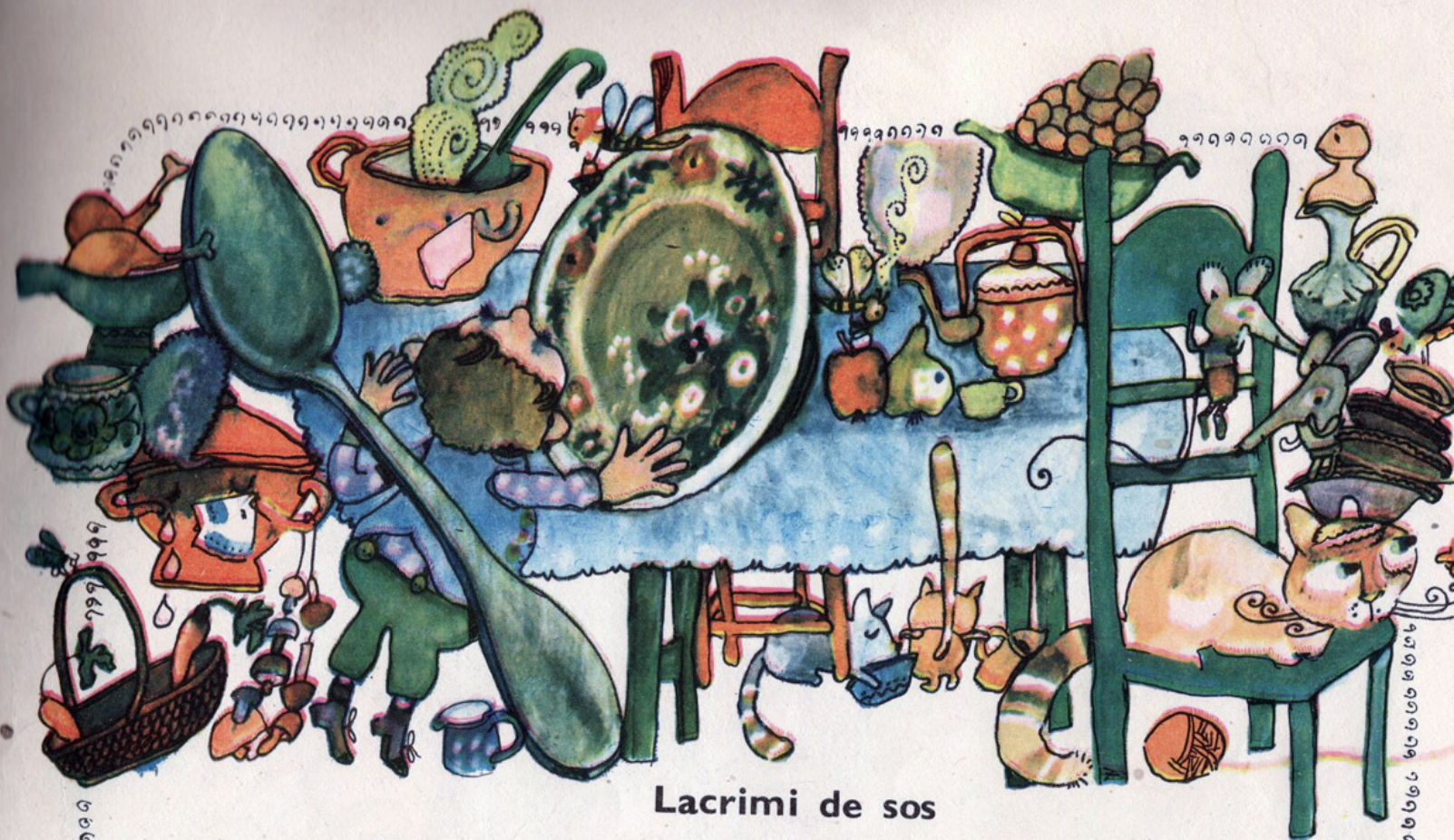

Reclame dulci

— la gogoși, gogoși
Cu obrații groși!
Uite, din belșug le pun
Zahăr-pudră, foarte bun!
Plăcințele ia, cu mere,
Savarine cu buline,
la clătite
Cu stafide,
la covrigul
Cu cârligul!
Mii, j'de mii de milioane
Bomboane, batoane,
Hai, grămadă,
Hai cu graba,
Dulciurile sînt degeaba!
Deschide mai mare gura,
Să încapă prăjitura!
Cine face sport,
Joacă volei-tort.
Uite-aici
Cornete mici,
Biciclete
Fără sete,
Marmeladă în gogoși
Și dulceață în galoși!
la felia,
la farfurie!
Și mai ia o felie,
Fără farfurie!

Lacrimi de sos

Chifteaua, sarmaua, friptura
 Cu lacrimi de sos se tot plîng:
 — Zgăibiță, deschide, hai, gura!
 — Dar milă mi-e să vă mănînc!
 — Mănîncă, mănîncă, mănîncă!
 Zgăibiță, te rog, te rog eu!
 O singură lingură încă!
 Se roagă cartoful-piureu.
 Repetă gălușca din supă,
 Și morcovul portocaliu:
 — Mănîncă, mănîncă, mănîncă!
 — Dar e farfuria adîncă,
 Și lingura s-o țin nu știu!

Ceasuri

— Ceas cu pasăre, năuc,
Ceas cu cuc,
Ore și minute-nvîrți,
Ruginit de bătrînețe,
Tic-tac-scîrț!
Tica-tac-scîrț!
Lîngă tine pe perete
Stă pendula Gong.
E mai tînăra, băiete,
Tic-tac-clonc!
Tinc-tang-clonc!
Merge strună și distinct
Ceasul meu de mîină.
E din aur și argint,
Și cu grijă se ferește
În urmă să rămîină,
Tic-tac-tinct!
Tic-tac-tinct!
Lampa de pe noptieră
Plînge-n zori, săraca.
Lîngă ea, ceasul de masă
Pune-ntruna placa,
Și mai dormi, tu, lampă stinsă
Tica-taca-taca!
Tica-taca-taca!
Ce mai vorbă, jucărie
Cu folos e ceasul!

Ceasul, grasul cu scufie,
Toți i-ascultă glasul.

Dar vin zile cînd, săracul,
Nu mai vrea să umble,
Limba-i cade,-i sare arcul...

Ce-o să se întîmple?

— Ce-o să se întîmple?-ntreabă
Ceasul cu scufie.

— Repede chemați salvarea!

— Repede să vie!

Și-a fost Grasul dus pe targă
La ceasornicar.

Desfăcîndu-ni-l pe masă,
Spune că-i bolnav.

Mîine însă, cum bolnavul

Nu-i bolnav prea grav,

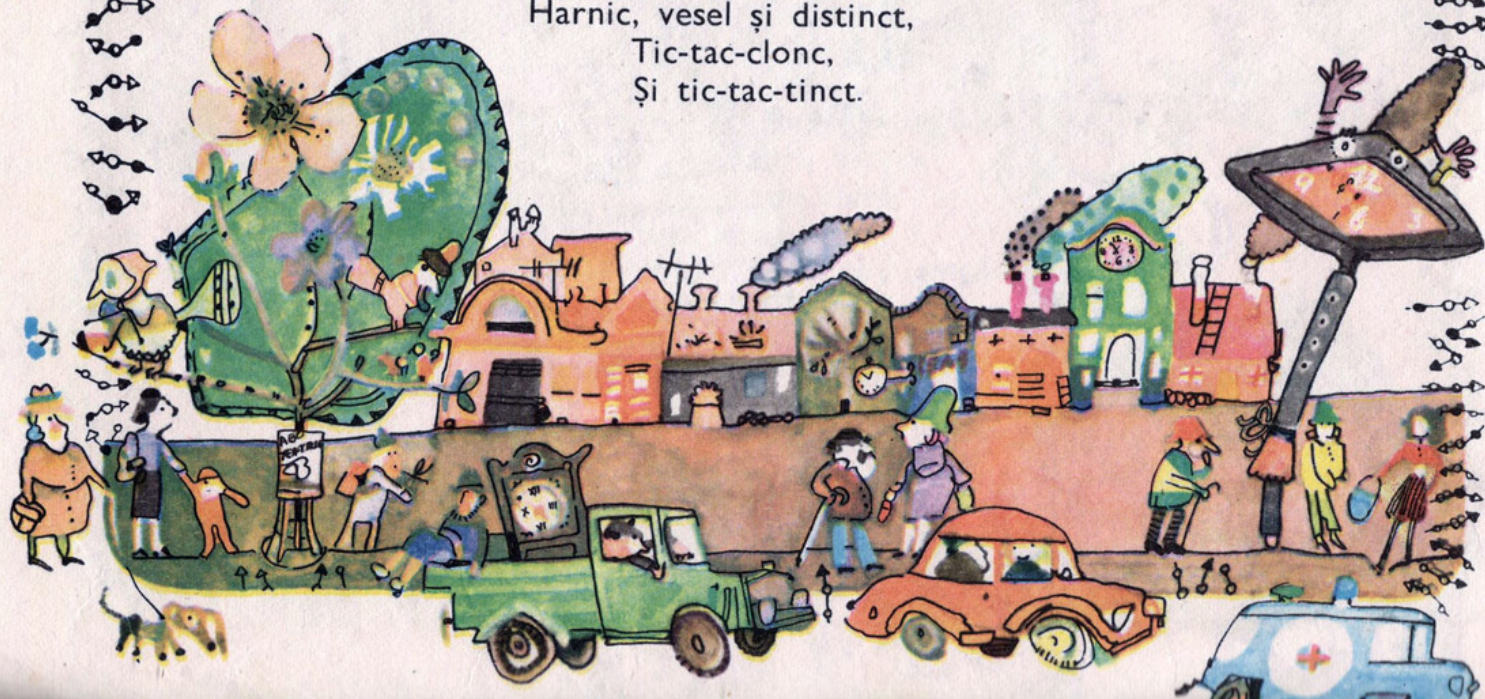
Va fi teafăr ceasul, Grasul,

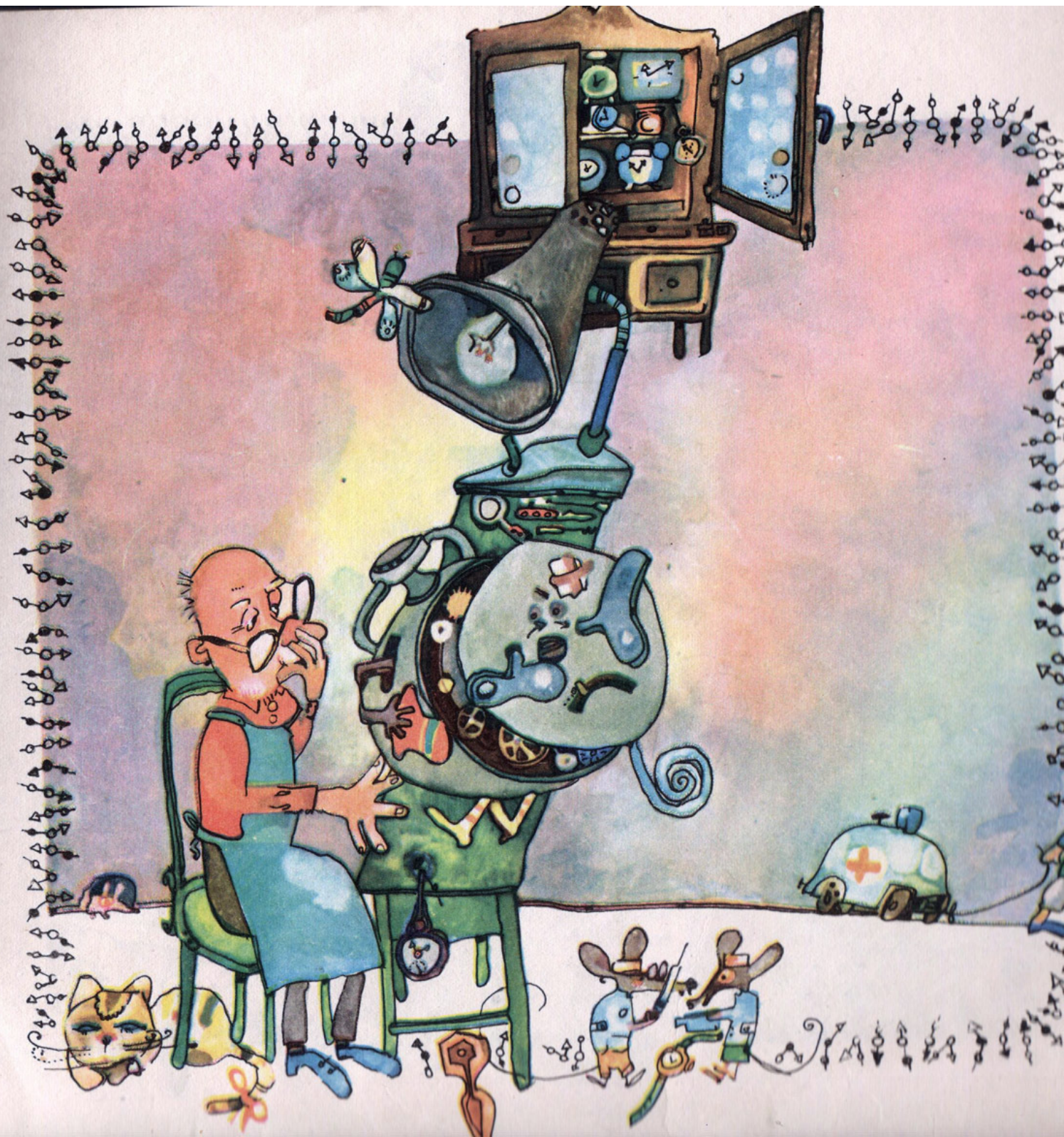
Și va bate bine pasul,

Harnic, vesel și distinct,

Tic-tac-clonc,

Și tic-tac-tinct.

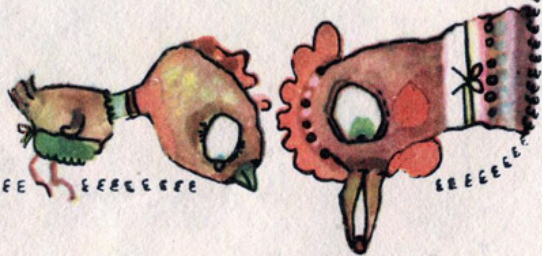

Înțelegi că nu-nțeleg?

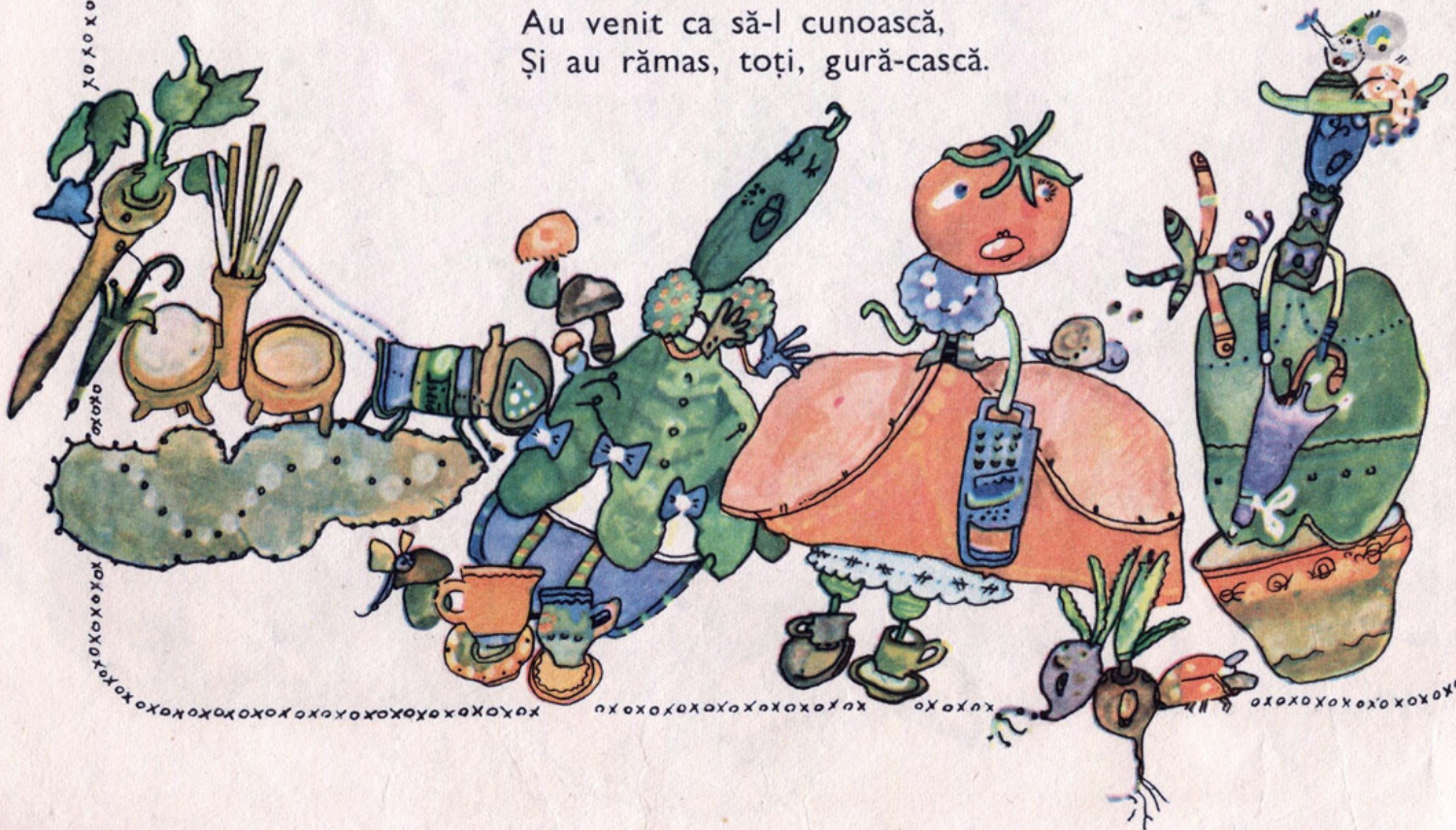
— Nu ți-e milă, pui hoinar,
De căsuța ta de var
Unde-ai stat fără cuvînt
Două săptămîni la rînd?
Cu ce gînd și cu ce rost
Ai ieșit din adăpost
Și sub nasul meu de cîine
Ciugulești un miez de pîine?
În căsuța ta, măi Gușă,
N-ai avut nici geam, nici ușă.
Dacă știu cum ai ieșit,
Tot rămîn nedumerit!
M-am prostit cît m-am uitat!
Nu pricep cum ai intrat!
Oul n-o fi fost întreg?
O fi fost tăiat în două?
Printre celelalte ouă...
Înțelegi că nu-nțeleg?

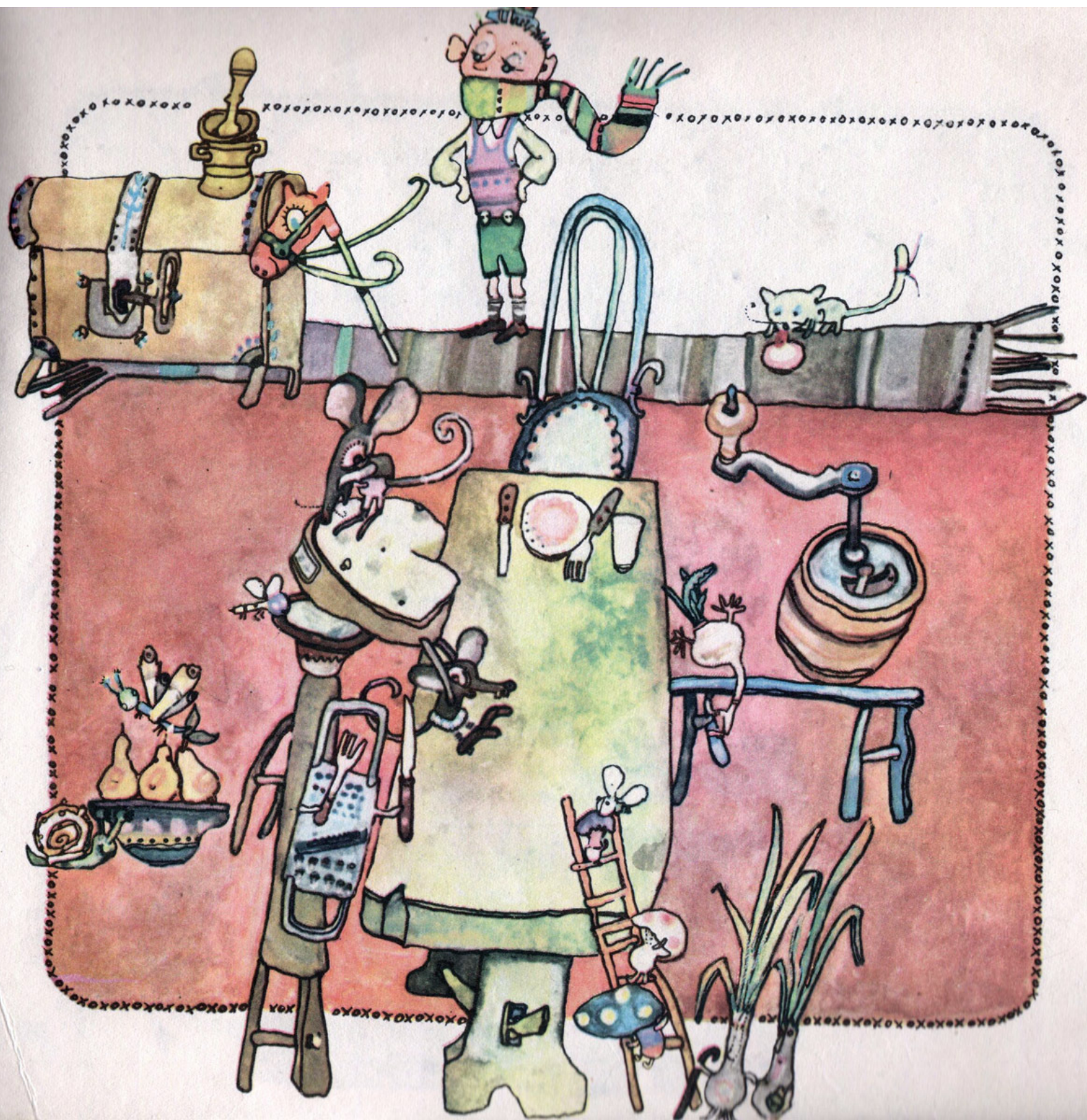

Un băiat fără guriță

Un băiat fără guriță,
Mofturosul de Zgăibiță.
Toată lumea de pe masă
Vrea să-l vadă, să-l miroasă.
În papuci de farfurii,
Vin salate și piftii.
În pantofi de porțelan,
Sarea vine, și piperul,
Scobitoarea, cu hangerul,
Și ridichea-n răzătoare,
Cu nuiua cea mai mare.
Au venit ca să-l cunoască,
Și au rămas, toți, gură-cască.

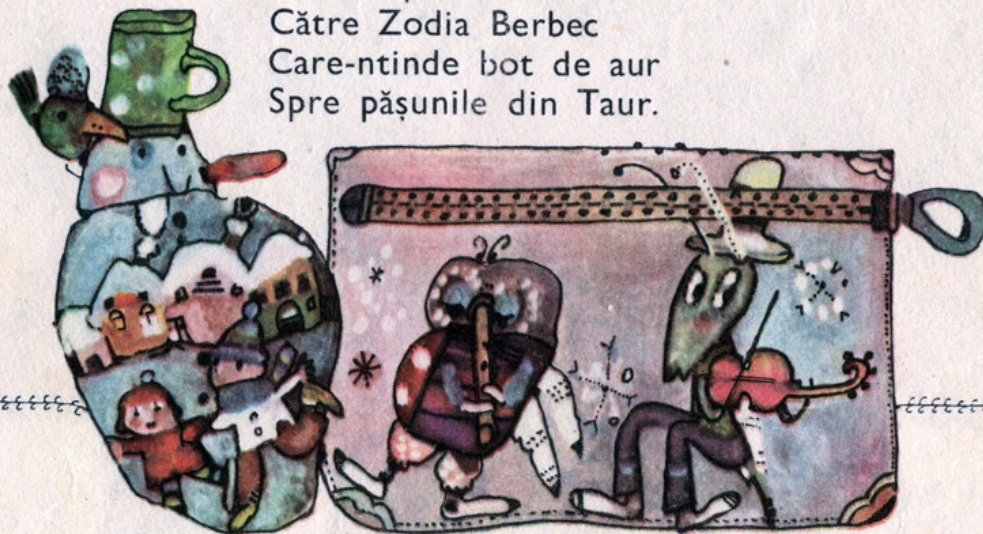
Noaptea dintr-un buzunar

Plîng de mila ta, Negrilă,
Că ai fost un greier prost!
E greșeala nimănui
Că te-a-nchis în floarea lui
Albul nufăr
Ca-ntr-un cufăr!

Stînd pe umărul meu stîng,
Înger negru fără cer,
Ai căzut ca un năîng
Într-un buzunar adînc!
Că rîvneai, n-aveam habar,
Noaptea dintr-un buzunar!

Eu te cred, poate și ești
Unul din vrăjiții prinți
Dintr-o carte de povești
Rătăcită de părinți.
Iarna, ca-ntr-un alb prăpăd,
Nu te-aud și nu te văd.

Viscole și moine trec
Către Zodia Berbec
Care-ntinde bot de aur
Spre pășunile din Taur.

O să se întoarcă, știu,
Și Negrilă-ntr-un târziu.

Poate că la primăvară
Va veni ca dintr-un vis,
El, Negrilă, rupt în coate,
Și desculț, flămînd precis.
Ochii lui asemeni
Stelei duble Gemeni

Șed în cer ca-ntr-un copac
Oglindindu-se în lac,
Unde cred că se ascunde
Constelația lui Rac.

O, Negrilă, greier bun,
Toată vremea te-am chemat,
Tuturor am să le spun
Fără milă, că mă lași.

O, Negrilă, greieraș,
Tot nu cred că m-ai uitat!
Uite mila mea ce-a fost,
Că mi-e dor de-un greier prost!
Uite mila mea ce-nseamnă,
Că mi-e dor de astă toamnă!

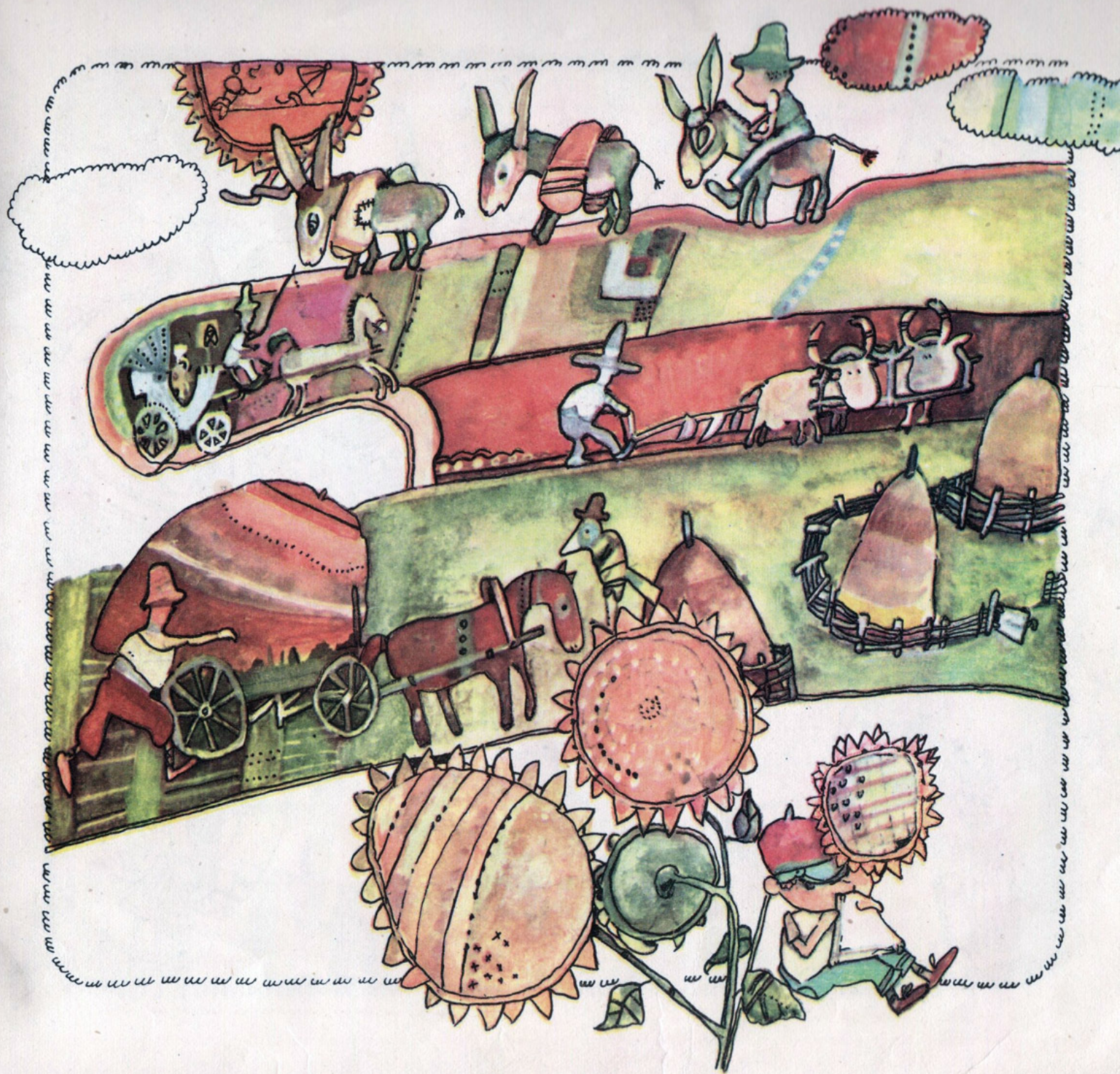

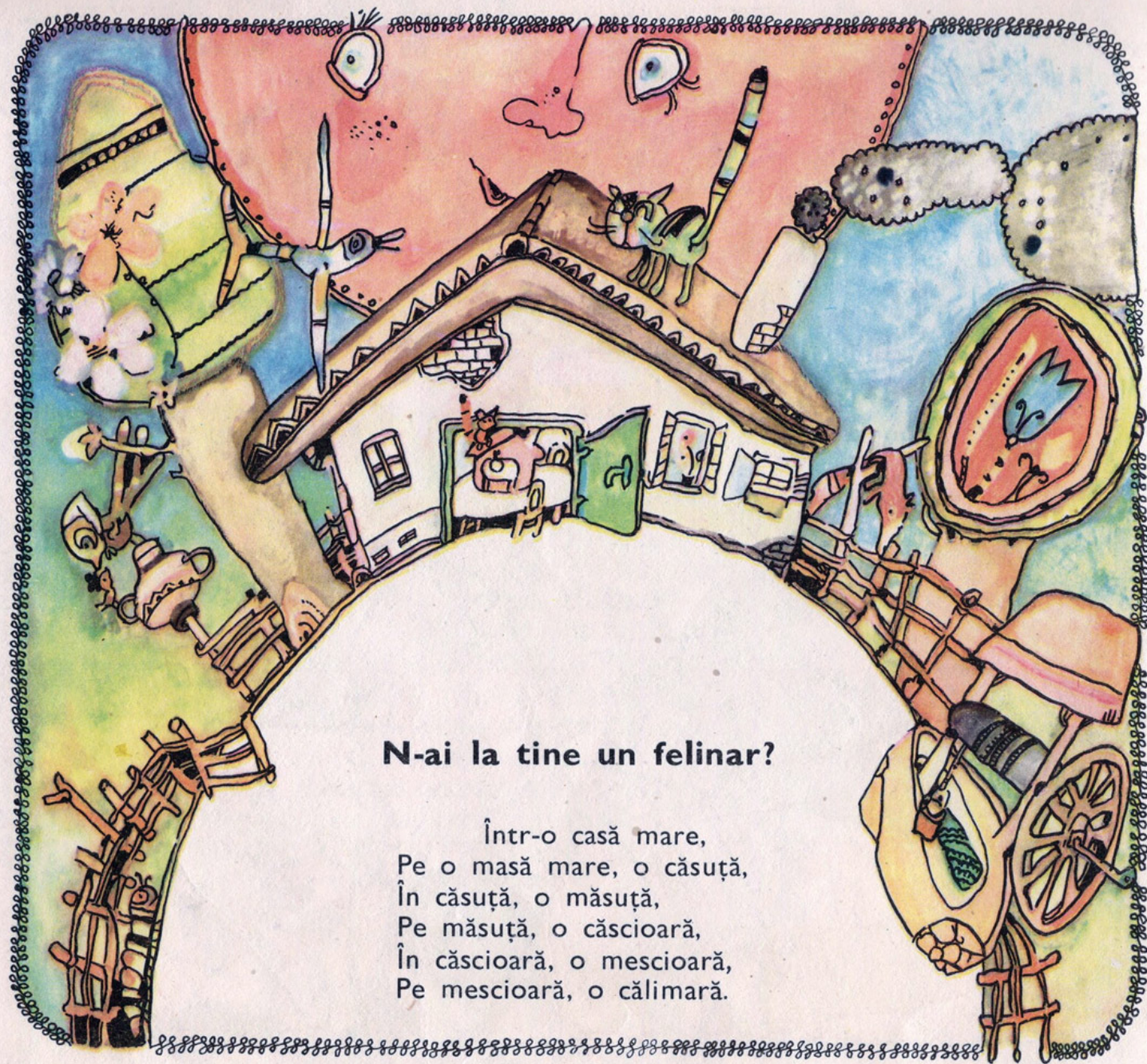

Un nas de copil

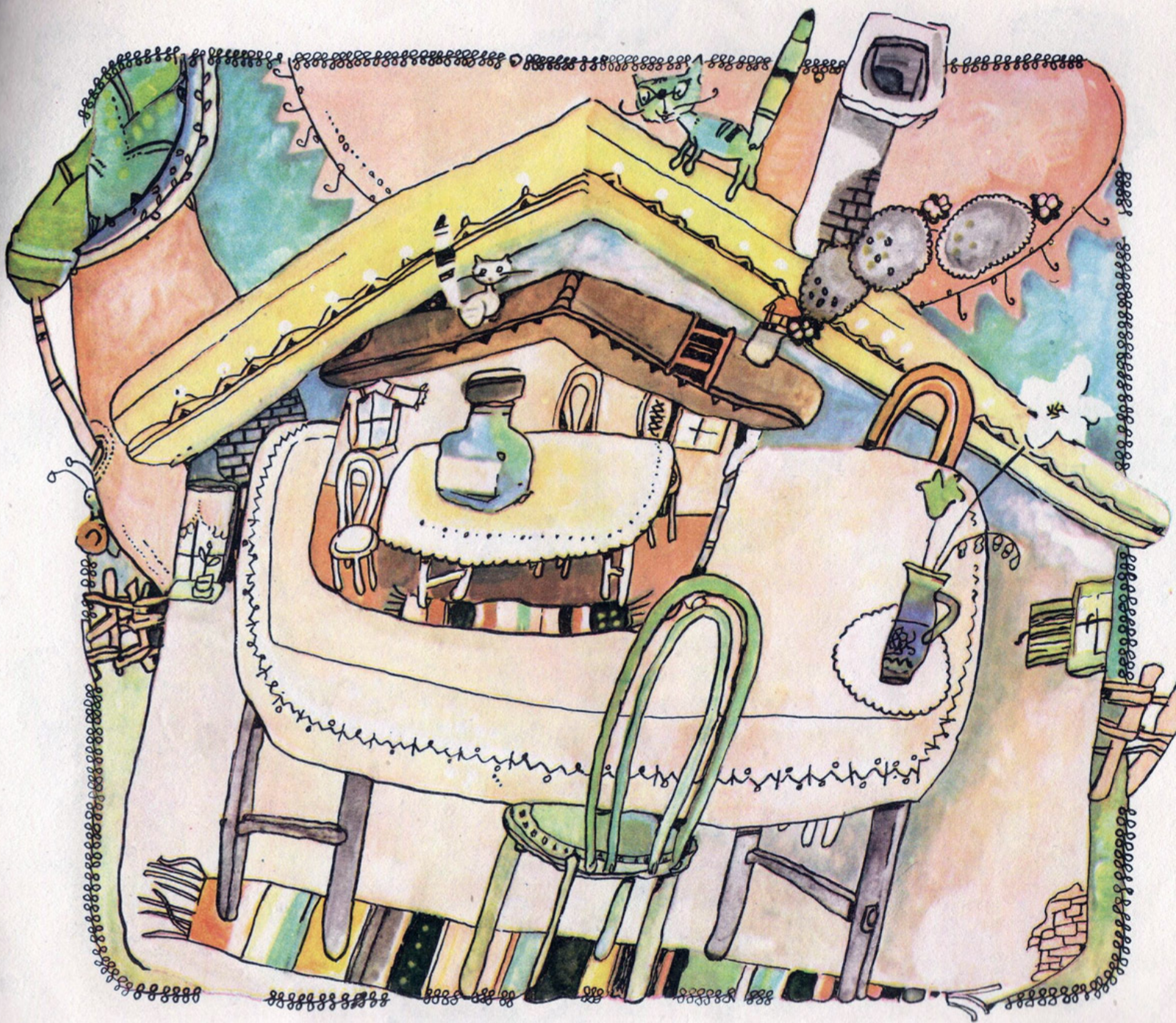
Povestea începe la prînz,
Sau ține din zori pînă-n seară:
Un nas de copil mi s-a plîns
Că duce doi saci cu povară,
Și n-are măgari ca să-i care,
Căci ei duc samarul cu sare,
Și n-are nici boi ca să-i ducă,
Sînt boii în luncă, la muncă,
Și n-are nici cai ca să-i poarte,
Sînt caii-n cîmpie, departe,
Și n-are trăsură să-i plimbe,
Nici alt nas cu care să-i schimbe.
Povestea aceasta prea tristă
Sfîrșește precis în batistă.

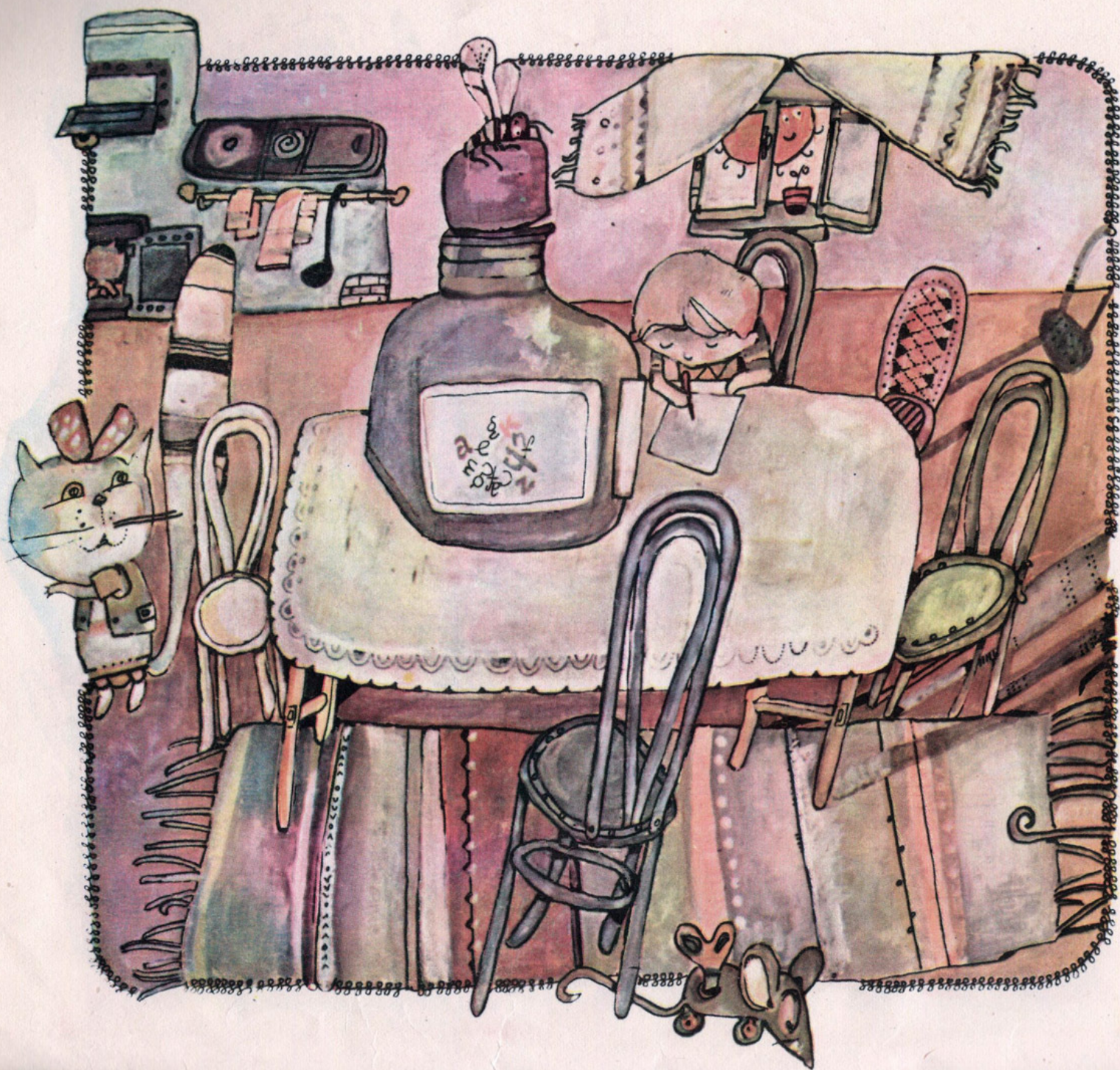

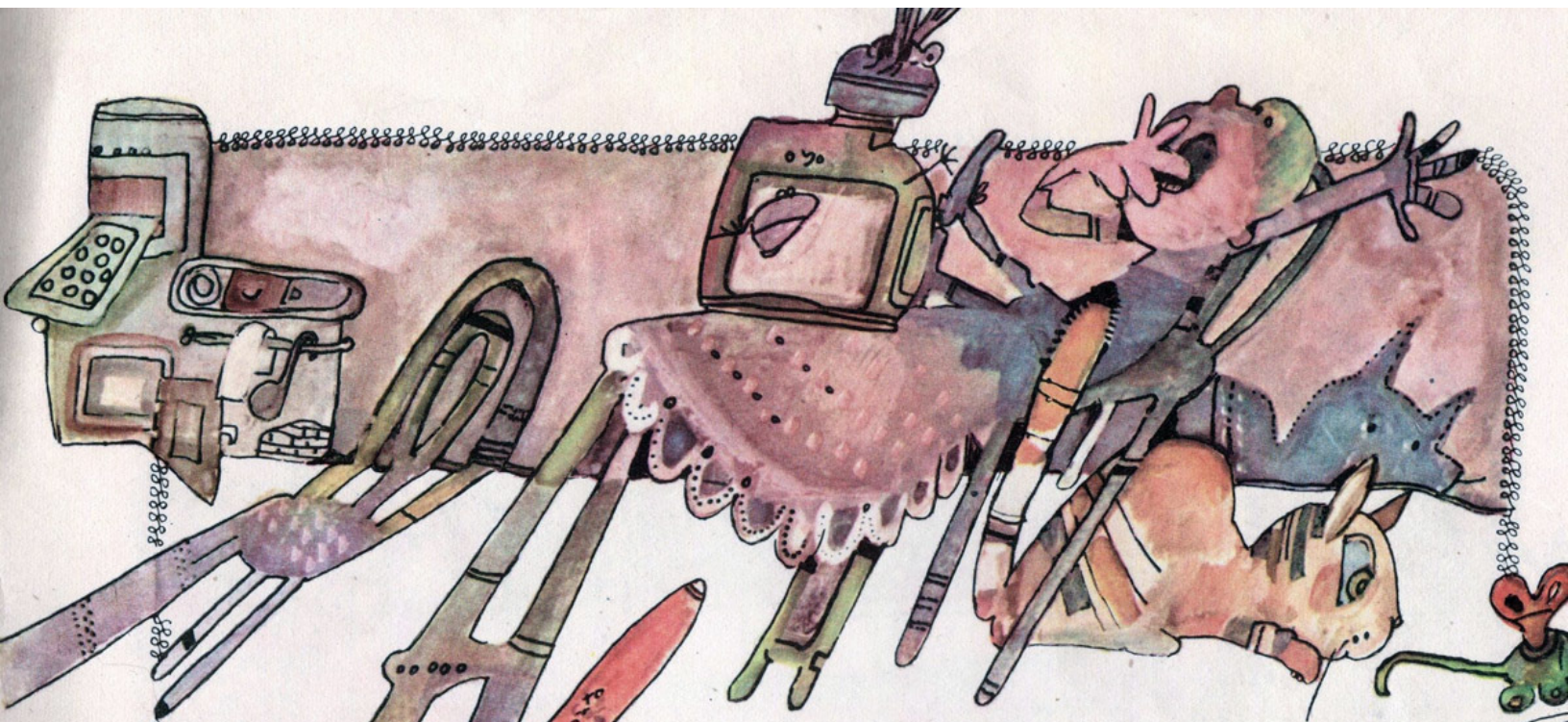

N-ai la tine un felinar?

Într-o casă mare,
Pe o masă mare, o căsuță,
În căsuță, o măsuță,
Pe măsuță, o căscioară,
În căscioară, o mescioară,
Pe mescioară, o călimară.

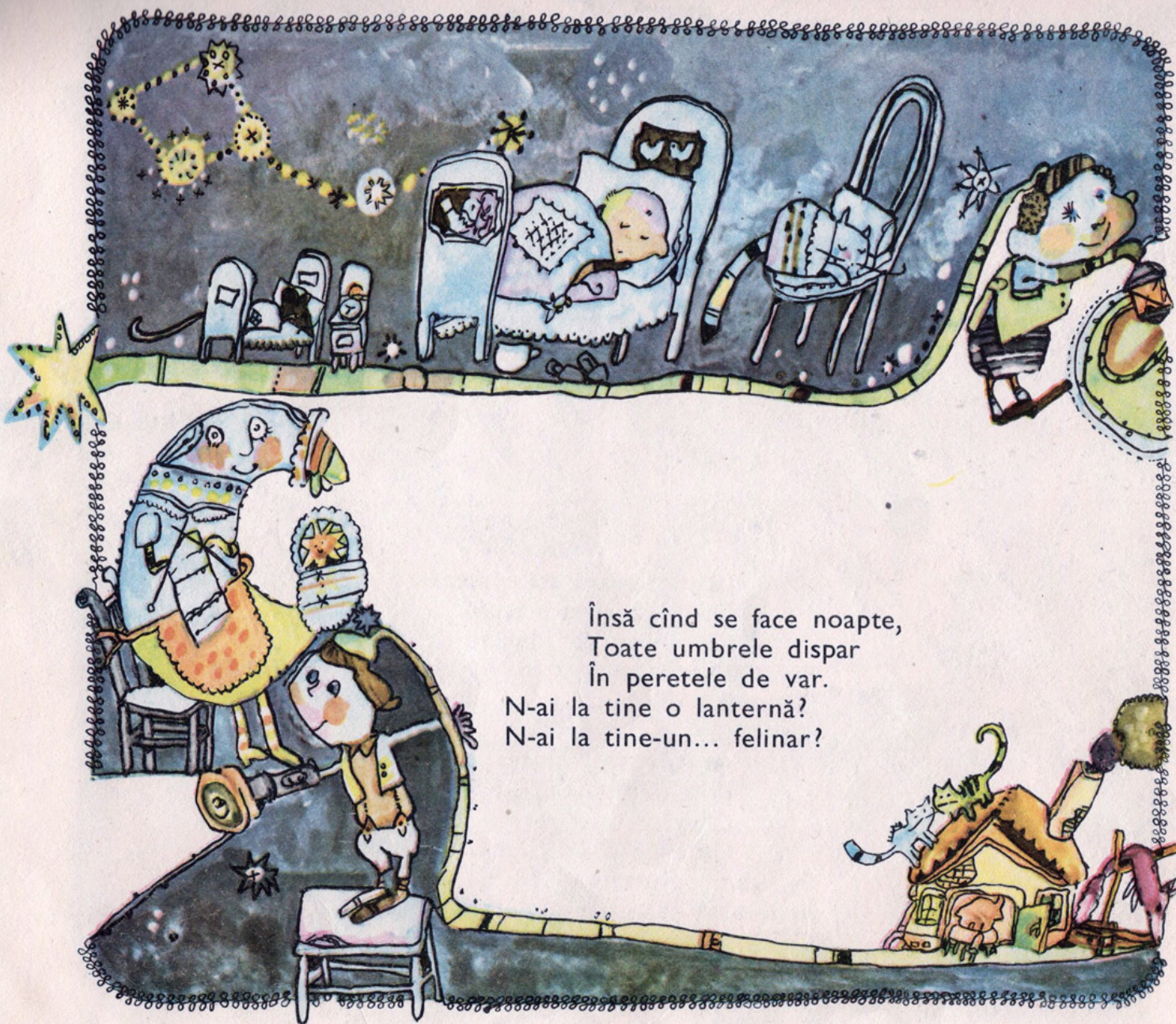

La mescioară stă și scrie
O figură cu-o statură
Cît un ac de gămălie.

Pe albul peretelui,
În lumina soarelui,
Scrie, vezi, și umbra lui.
Are prostul obicei,
(Nu se teme că i-l iei!)
Cînd se uită gură-cască,
Uită piciul să clipească.

Pe albul peretelui,
În lumina soarelui,
Cască, vezi, și umbra lui.

Însă cînd se face noapte,
Toate umbrele dispar
În peretele de var.
N-ai la tine o lanternă?
N-ai la tine-un... felinar?

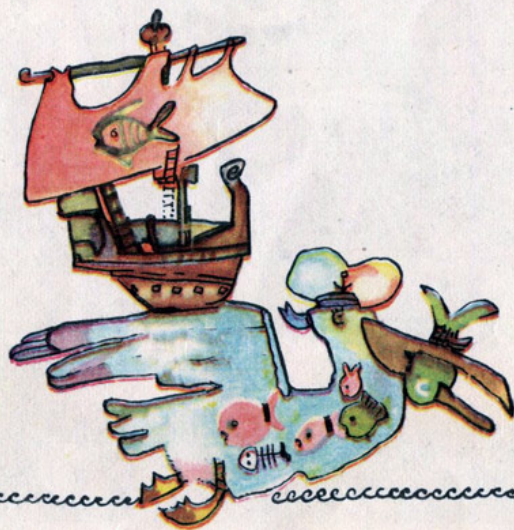

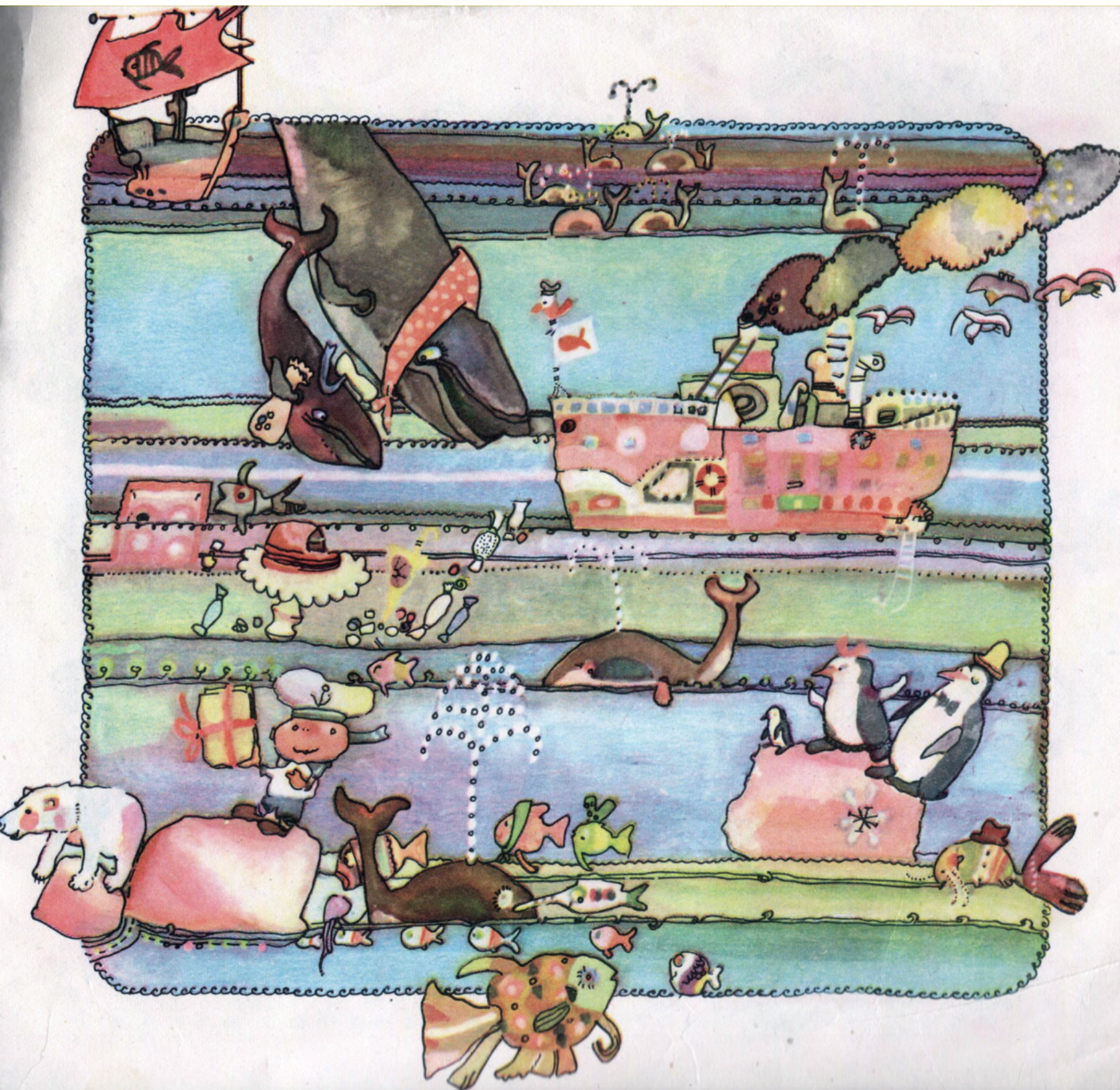
Vânătoare de balene

Milioane, bilioane
În vreo două-trei oceane
Printre valuri vin alene
Trilioane de balene.

O corabie plutea,
Căpitanul le vîna.

- Vin spre noi balene mari!
- La harpoane, marinari!
- Vin și cele mijlocii!
- Le lăsăm pe toate vii!
 - Celor mici le dăm bomboane,
- C-am rămas fără harpoane!

Nu te trag de mîneacă

— Ce te-ncrunți
Cu patru frunți?
Vino pe la mine, că
Fac gogoși duminică!
Ce te-ncrunți la mine, că
Nu te trag de mîneacă!

CUPRINS

Covrigi cu mac	3
Hoțomanii	4
Cu blănițele-n cuier	6
Alfabetul	12
Cu cizmulițe de mălai	14
Ia-ți umbra și pleacă	16
Reclame dulci	22
Lacrimi de sos	23
Ceasuri	24
Înțelegi că nu-nțeleg?	28
Un băiat fără guriță	30
Noaptea dintr-un buzunar	32
Un nas de copil	36
N-ai la tine un felinar?	38
Vânătoare de balene	44
Nu te trag de mîneacă	46

LECTOR: IOANA RICUŞ
TEHNOREDATOR: FLORICA PREDA

BUN DE TIPAR: 10. 03. 1983. APĂRUT 1983.
COLI DE TIPAR: 4.

TIPARUL EXECUTAT SUB COMANDA NR. 430/82,
LA ÎNȚEPRINDEREA POLIGRAFICĂ „CRIȘANA”,
ORADEA, STR. MOSCOVEI NR. 5.
REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA
AUTOR: BUGEA CONSTANTIN
TTTLUL LUCRĂRII: CORTICĂ DE 5 ANI.
EDITURA: ION CREANGA

